

Forskel. Nej; Majsprisen 36½ er Cifprisen, det er ikke, hvad vi kommer til at betale, naar vi skal købe hos vor Købmand derhjemme. Det er, som det ogsaa blev sagt af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen), 41 Kr., ja, jeg har hørt i disse Dage, at hvor der var særlige Vanskeligheder og lang Vejs Kørsel, var Majsprisen 42 Kr. Ovre paa Vestkysten kan der derfor ikke blive Vederlag for Rugprisen. Det er, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 5te Kreds udtalte, en lav hollandsk Vægt, vi har paa Vestkysten. Der blev nævnt, at naar man afleverede Rug til 106 Pund hollandsk, skulde man af med Penge for at faa Majs. Jeg vil gerne henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Bilag 5 til Folketingsudvalgets Betænkning. Det er en Skrivelse til Folketingets Kornlovsudvalg fra de tre Landboforeninger i Thisted Amt. De anfører, at der nu leveres Rug til 110—112 Pund hollandsk, og man vil se, at de, der leverer Rug til 110 Pund hollandsk, kan ikke mere end lige faa det ombyttet; de, som har lavere hollandsk Vægt, skal give Penge i Bytte. Der staar ogsaa i Lovforslaget, at vi skal levere i gode, sunde, velrensede og ublandede Varer; men hvad er det, vi faar, naar vi køber Majs? Er det en god, sund, velrenset og ublandet Vare? Nej; det er en Vare, som er langt, langt daarligere. Enhver, som har købt Majs i Sommer, ved, at det er en meget daarlig Vare, vi faar. Jeg kan derfor ikke se, at det er rigtigt, at vi, naar vi faar den her nævnte Pris for vort Brødkorn, kan faa Foderkorn i Stedet, og jeg vil tillade mig at henstille til det Udvalg, som ventelig bliver nedsat, at tage under Overvejelse, om vi ikke kunde sætte den hollandske Vægt paa Rug til 112 Pund, saa at man ogsaa ovre paa Vestkysten kunde faa sin Rug ombyttet med Foderkorn.

Hvad den finansielle Side af Lovforslaget angaar, kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler og mit Partis Ordfører udtalte: at det maa staa paa Ministerens Ansvar. Naar den højtærede Landbrugsminister siger, at der er talt saa meget om en Særskat paa Landbruget, men det vilde den højtærede Landbrugsminister ikke indrømme var Tilfældet her, saa kan vi sikkert ikke blive enige om det Punkt. Jeg mener, det er en Særskat paa Landbruget, naar den højtærede Landbrugsminister vil have Lov til at udføre 1½ Mill. Tdr. Rug og Hvede og derved faa 30 Mill. Kr. ind i Statskassen. Men jeg takker den højtærede Landbrugsminister for en Udtalelse, han kom med, nemlig den,

at hvis disse Penge ikke indgik, skulde de indvindes gennem Skatter, særlig Skatter paa de andre Erhverv. Disse Skatter skulde Landbruget være fri for, Landbruget havde allerede gennem denne Lov givet et stort Tilskud. Jeg mener, at hvad man saa kalder det, enten man kalder det Tilskud eller Særskat, er det næsten det samme, og jeg takker derfor den højtærede Minister for hans Udtalelse om, at Landbruget vil blive fritaget for disse Skatter, som det sikkert bliver nødvendigt at paaligne. Jeg er nemlig sikker paa, at de Beløb, den højtærede Minister regner med, kommer ikke ind, saa at vi vil blive nødt til at paaligne Skatter. Jeg takker altsaa den højtærede Minister for, at han fritager Landbruget for disse særlige Skatter, og jeg tror, at det ogsaa er Regeringens Mening, at Landbruget skal være fri. Denne Udtalelse er for mig saa betydningsfuld, at selv om jeg ikke skulde kunne faa den Forandring med Hensyn til de 112 Pund hollandsk Vægt, som jeg nu henstiller til Udvalget, indført, kan jeg stemme for dette Kornlovsforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Idet jeg takker de ærede Ordførere for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti for den Tilslutning, de kunde give Lovforslaget, beklager jeg, at Ordførerne for det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti indtager det Standpunkt, at de ikke kan stemme for Lovforslaget. Jeg maa sige, at det Standpunkt, de to sidstnævnte Partiers Ordførere her har indtaget, staar meget daarligt overfor den Loyalitet, man Aar efter Aar under Krigen har vist fra Oppositionspartiernes Side, som har maattet gaa ind paa Ting, som man havde meget svært ved at bøje sig for, og som dog stemte for Kornlovsforslagene, fordi man indsaa, at det var nødvendigt, at der blev vedtaget en Kornlov. Det forekommer mig, at det vilde have set bedre ud, om de to Partier, selv om de ikke kunde faa Loven indrettet paa alle Punkter nøjagtigt, som de ønsker det, alligevel havde givet Lovforslaget deres Tilslutning. Det er umuligt, at et Lovforslag af denne Rækkevidde kan tilrettelægges saaledes, at det kan imødekomme et hvilket som helst Ønske fra hvem som helst, der har med Sagen at gøre. Og naar det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen), der var Ordfører for Socialdemokratiet, udtalte, at de sidste Aars Kornlove havde den Fordel, at alle Partier kunde slutte sig til dem, er jeg ikke sikker paa, at Aarsagen skal søges i Lovene;